

BEZDENNY (4) *ai*

bez- (3), beż- (1).

Oba e jasne.

sg m N bezdenny (1). ◇ f A bezdenną (2). ◇ pl A subst bezdenné (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

1. Nie mający dna, nie do napełnienia; fondum non habet Cn (3) :

Wyrażenie: »bania bezdenna« (2): ty w brzuch iáko w bánię bezdenną leiąc/ Bogá/ dużę/ ciáło y ludzie obrażafz. WerGośc 227; Niech Bogumiłá fregość iádowitą Złych pánién fłyfzy/ y wody nie fytá Bánię bezdenną / ty pómstę nieskorą Którą źli biorą Ná drugim świecie. KochPieś 50.

Przen: Nienasycony, nie dający się nasycić (1) :

Wyrażenie: »brzuch bezdenne«: Niechay nádemną władze nie máią Ci co fye w márnym świecie kocháią/ [...] Których ty chćiwé bezdenné brzuchá Z wielkiégo karmiłz ziemfkiégo ruchá KochPs 22.

2. Nie dający się zgłębić, zgruntować, bardzo głęboki, przepastny; voraginosus Mącz (1) : Voraginosus Przepálcifty/ bezgruntny/ bezdenny/ wirowáty. *Mącz 507d.*

Synonimy: bezgruntny, przepaścisty, wirowaty.

Cf BEZEDNY, [PRZEZDENNY]

KN